

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za meec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravništvo „Slov. Naroda“.

Ob novem letu.

—c.— Z letom 1886. smo pri konci. Z nami vred postaral se je tudi naš narod slovenski za jedno leto. Vpraša se posamezni človek, vpraša se narod: kako mu je bilo staro leto in kakšno pot mu je pripravilo v leto novo? Narod slovenski dobi danes slab odgovor, če se ozira kvišku, odkoder je upal podpore, narodu našemu kaže slab pot v bodočnost, še se dene, da bi jo v prošlem letu imel še kdo drugi nam delati, a ne mi sami s slabimi našimi močmi! Država, v kateri živimo Slovenci, se tudi v tem letu ni ozirala na naše prošnje, ni nas podpirala v našem narodnem teženju, katero vsak še tako majhen narod mora spoznati sebi za jedino zdravo podlago svoje omike in z omiko združenega svojega blagostanja. Država je sicer naše nameue pospeševati dolžna in je za to plačevana tudi s slovenskimi žulji in varovana tudi s slovenskimi sinovi, ali vlada njena, ki se nam prijazno imenuje, je tudi letos prezirala nas, na naše pozitivne ter-

jatve odgovarjala: le sami delajte, najprvo vi, potem mi! A niti svobodnega razvoja nam neso dali, tudi v tem letu ne! Vsaj toliko objektivna bi morala biti državna vlada, da bi nam ne ovirala narodnega napredka, če ga že podpirati ne mara. Če bi naš obstoj zavisen bil le od državne uprave, bôre mi, bôre naša bodočnost! To poistinja tudi staro leto, katero je član v dolgi vrsti prošlih, za nas podobno neplodnih žalostnih let. Ob doslednosti, s katero se za nas od leta do leta ponavlja taka reva, morali bi mi obupati, če bi, kakor smo dejali, naš obstoj visel na milosti državnih organov! Naša sreča, da so pogoji našega življenja še drugi!

Slovensko rodoljubje tudi v starem letu ni mirovalo, narod slovenski si je tudi letos sam pomagati skušal, je sam delal in trudil se, da bi si zatrdil svojo narodnost in tako na tršej podlagi dvigal se kvišku k samostojnosti in popolnosti. Ali je to delo naše bilo sadunosno, ali je narod v letu prošlih dnij kaj napredoval, to je vprašanje. Mi pravimo, da! Kakor drevo raste nevidno, tako se tudi narodova rast ne meri po letih, nego po desetletjih. Od jednega leta do drugzega ne vidimo razlike, a vidimo jo, če denašnje narodovo stanje primerjamo s stanjem njegovim pred desetimi, dvajsetimi in tridesetimi leti. Z ozirom na te dobe je viden tudi napredek slovenskega naroda, vidno je, da se mu je obudila in okrepila zavest samosvojega obstoja in poklica, viden je njegov razcvit na duševnem polju, viden njegov prepород v duhu narodnem, v duhu slovanskem! Država mu pri tem v nobenej dobi ni dajala pomoči, narobe — bila nam je z velike, jako velike večine let trdosrčna in trdoročna mačeha in mačeha „prijazna“ nam je tudi za zadnjih let! Karkoli je našega napredka, storil se je proti volji državne uprave, većinoma v nerazmernem boji proti državnej sili, navstal je napredek jedino le iz naše narodne avtonomije, iz našega vztrajnega, rodoljubnega dela! Če tedaj tudi v starem letu nismo uživali obljubljené in pričakovane „mane“ državne, za to še ni gotovo, da smo bili brez hrane, da stojimo tam, kjer smo stali pred letom dnij. Narodne naše moči tudi v prošlem letu neso počivale, narod naš ni izgubil razuma za plemenite naše nameue, in zategadelj smo danes lahko uverjeni, da je naša sveta narodna stvar tudi

letos pridobila in napredovala. Dokler vztrajamo, dokler delamo, ni se nam treba bati nazadovanja in oslavljenja, pa če napredek ni takoj viden, viden bode čez leta in čez dobe, viden bode v naših potomcih, s katerimi je sedanji rod jeden in isti — slovenski narod!

To utemeljeno vero vzemimo seboj v novo leto! Delajmo v spoznanji, da smo mi Slovenci zadnji mej avstrijskimi Slovani, kateri od sedanje vlade dobodo svobodo in pospeševanje svojega narodnega razvitka, računajmo jedenkrat z realnimi razmerami in faktorji! Ne smemo se ozirati le kvišku, kamor se toliko truda zastoj in zastoj steza, nego poglavitno moramo gledati na desno in levo, v sebe in okolu sebe. Naše narodno delo mora biti socijalno, naše moči naj se kažejo v domačem občevanju. Tu našemu trudu ne bo prevare, tak socijalen boj s plemenitim orožjem bode nam donasal zmag, kakor nam jih je že donesel. Brez imena vrednega uspeha na polji političnem, smo narodnost slovensko povzdignili na polji socijalnem. To je dovolj znamenja, kam naj obračamo svoje moči, s čim se bomo vzdržali in pomagali. Vsak posamičnik naj gleda, da mu se srce napoji s pravim slovenskim in slovanskim duhom, a takšen naj se potem plemenito bori ga slovensko stvar v družbi in obitelji! Da, v obitelji, v sorodstvu! V rodbine naše mora priti slovenski prepород. Rodoljubni soprog naj gleda, da bode imel rodoljubno soprogo, rodoljubne sinove in hčere, rodoljubni brat naj pazi, da bode sestra kedaj postala rodoljubna slovenska mati. Noben vihar ne more omajati slovenske narodnosti, kadar bode ona imela v rodbini razširjene in zdrave svoje korenine. In naši pisatelji naj gledajo, da bodo rodbinam našim dajali krepko narodno hrano, naša inteligencija naj se konečno priučí, da bode delala po pozitivnem programu, čegar smoter mora biti to, kar služi narodu našemu za narodno probujno za omiko v narodnem duhu. Vse drugo je ničevó, je za golo zmoto! A osobito naša odrasla učeča se mladina naj začne le za to navduševati se, kar je realnim razmeram našim prikladno, kar narodu našemu v resnici služi, — naj se ne udaja iluzijam, da se čez čas, v času dela mej

LISTEK.

Undina.

(Spisal André Theuriet; poslovenil Vinco.)

I.

Silho je dež lil in ves dan, če prav v aprilu, je bil zelo mračen. Vzhodni veter ustavljal se je zajet po ulicah mesteca Auberive, z roko potresajoč drevesa in ropotajoč s slabo pritrjenimi zatvori v oknih. V vsprejemnej sobi v vrvarskeje ulici stoječe hiše je deklica kakih devetnajstih let mrzlo z roko zdravala čez tipala starega klavirja. Tenki glasovi so počasi vrelí ven ter se združevali z ropotom, katerega je stara služabnica delala v kuhinji. Mej igranjem polzeli so pogledi mlade deve dolgočasno preko starih, zaspanih rodbinskih slik in obledele oprave v salonu. Slednjic preneha s svojo sonato in stopivša k oknu, pritisne čelo na potno steklo. A zunaj je bilo grozno mrklo. Hijacinti v gredici na vrtu ležali so utopljeni v razmehčaneje prsti; mala reka Aubette valila je naprej umazano vodo; dimniki od dežja oplakovanih strehá dvigali so se ne-

razločno iznad drevja in dim se je vil v vzduh: vsa okolica je bila videti kakor topeča se v solzah.

Mlada deva mraza drhteč zopet sede h klavirju ter prične svirati buren valček, katerega pa hipoma pretrga. Roki jej omahaeta na tipala in z nervozno silo iztegnivša ji, vsklikne: „Oh, kako je dolgčas, kako je dolgčas!“

„Kaj pa je, dete drago?“ vpraša služabnica, ta hip prikazavša se z zavihanimi rokavi, predpasnikom in usnjeno čepico s plapolajočimi trakovi. Bila je debela, kljubu svojim štiridesetim še dokaj sveža. Njene modre oči imele so krotki, dobri pogled mlade kravice.

„Kaj pa ti je, Antoinetta?“ vpraša še jedenkrat s plašno nežnostjo.

„Celina,“ veli Antoinetta ter živo pogleda deklo s svojimi nežnimi očmi, „ako bode še dolgo deževalo, me jutri lahko pokopljete. Oh!“ zakliče vstanši, „ta dolgčas! vse ga je tukaj polno, od neumnih papirnatih cvetic pa do bornih slik pradedov, katere me časih mičejo, da bi jih raztrgala, samo da bi se razvedrila.“

„Oh, srčece drago, da bi te le tvoj oče hotel uvesti pri notarji ali pri udovi plavževega lastnika!

Tu se ne manjka ljudij, katere bi človek lahko pohajal, a gospod de Lisle s svojim prepričanim bitjem je tako talentovan, da je vso družbo Auberivsko dvignil proti sebi. Njemu je ljubša Pitoisetova krčma, kjer s svojimi tovariši, zverokraddci, popiva, kolikor se mu hoče.“

„Ubogi oče!“ Antoinetta vzdihivši zopet prične razgovor, „njegovo življenje tu v vasi res ni kaj prida. On pogreša tistih dobrih starih časov v Toursu in lepega mesta, katero je imel tam.“

„Zakaj pa je izgubil svoje mesto?“ živo deje Celina. „Vse dneve je prebil na lovu in noči pri kartanji in vlada ga je poslovlila. Jedva da se zmeni za te; ako bi mene ne bilo tu, bila bi ti, odkar ti je mati umrla, več nego jedenkrat hodila v strganjih čevljih.“ Služabnica zmaje s pleči ter se z rokama upre ob klavir.

„Veš kaj,“ nadaljuje, „tvoj oče naj bi te bil, namesto da se je razprl z obitelji matere tvoje, mirno pustil v Parizu pri tvojih starih, ki bi ti že naši moža.“

„Oj,“ odvrne Antoinetta nevshečnega lica, „Bog me varuj moža, katerega bi izbrali moji stari! Ministriški uradniki, norci in pedantje, plešasti kakor

svojimi rojaki ne bo opravičevala, rekši: „l' état des illusions est passé“! Bolj kakor dosedaj delajmo socijalno in pozitivno za slovenski narod, ker te po takem vztrajnem rodoljubju bode nam boljša bodočnost gotova! In iz tega namena kličemo ob novem letom: čast slovenskemu rodoljubju!

Kranjski zemljišno-odvezni dolg.

Spisal deželni poslanec dr. A. Mosche.

Kakor znano, pečajo se sedaj trije deželni zbori s konvertovanjem zemljišno-odveznih dolgov; ti so: nižje-avstrijski, gorenjo-avstrijski in štirski deželni zbor.

Pri vseh se zapazuje poglavito potezanje, da bi se zemljišno odvezne deželne naklade znižale, vsled tega doseženi preostanki za produktivna deželna podjetja porabili ter tako, ne da bi se deželne naklade povišale, povzdignila narodno-gospodarstvena delavnost dežel.

To je ista temeljna misel, katero smo tudi mi v svojem pod zgornjim naslovom v tem listu raztolmačenem projektu naveli.

Te naše razprave se v tukajšnji publicistiki neso prijazno vsprejele, akoravno so strokovnjaški krogi jako ugodno o njih sodili. Nikakor nam ni namen, da bi zaradi tega pričeli s tukajšnjimi kritiki polemizovati.

Predmet, kateri smo obravnavali, zahteva dvoje, prvič študij in drugič patrijotizma. K prvemu smo v svojih razpravah izrecno pozivljali, drugi nam je bil predumeva, ki se sama ob sebi umeje. Površnim ali sušantnim ali tudi protidokazom, koja je narekavala slabo zakrivana strankarska strast, zaradi tega ne odgovarjamo niti z jedno besedico, — za to nam je naša stvar prerresna, naš čas predrag.

Da pa pokažemo, kako se ta predmet drugod razumeva in obravnava, sklicujemo se na poročilo v XXVII. prilogi k stenografičnemu zapisniku nižje-avstrijskega deželnega zbora objavljeno, in na predlog deželnega odbora za Nižjeavstrijsko.

Ta deželni odbor, kojega odlično delovanje vsled ugodne pisarniške organizacije pač lahko v čem družem obstoji, kakor v birokratskih pisarniških delih, peča se v svojem poročilu z zadevo regulovanja reke Dunajsice ter pravi:

„Velika dela, v kojih pospeševanje je bil visoki deželni zbor vedno pripravljen, se pač ne morejo drugače izvršiti, kakor če se uporabi deželni kredit. Z veliko verjetnostjo se da trditi, da bi imela uporaba deželnega kredita za posledico večje obremenjenje davkoplačevalcev vsled povišanja naklade.

Zdelo se je tedaj deželnemu odboru potrebno, da preudari, ali ne bi bilo mogoče, napraviti prostor v dosedanjih mejah budžeta izdatkom, katere zahtevajo započete dežele in Dunajskega mesta. Deželni odbor misli, da je našel naredbo, ki je sposobna, da se dvojni namen doseže: na jedni strani da se zadobijo sredstva v pokritje velikih stroškov, ne da bi se na drugi strani davkoplačevalci obremenili; zdi se mu, da je to sredstvo najedenkratno popolno poplačanje še ostalega zemljišno-odveznega dolga in v ta namen vsprejem deželnega posojila, ki bi se imelo v 50 letih poplačati in kojega obrestovanje in amortizovanje bi veliko manjšo svoto zahtevalo, kakor se uporabljaja

opice in pravilni kakor ura. Lepa hvala! Vzgojišče v Passyji, v katero so me zaprli, mi je vendar le ljubše.“

„Zakaj pa te neso pustili tam?“

„Ker je bilo vzgojišče drago, mi smo pa revni, Celina.“

„Revni!“ odgovori Celina. „Da, zdaj, ko se je tvoj oče naužil življenja, hoče pri drugih štediti, postajajoč skop. In tvoji stari so tudi skopuhi! Tvoja mati bila jima je jedini otrok, ali bi ne bili mogli tebe obdržati ter plačevati zate vzgojevanja? Sicer mi pa o teh ljudeh ne govori več, jaz nečem ničesar slišati o njih!“

„Ah, Celina,“ vzdihne Antoinetta brez nadeje, „saj me nihče ne ljubi.“

„Nihče!“ vsklikne Celina uporno, „tako, kaj pa jaz? Te li nesem razneževala in razvijala od tistega dne, ko sem prišla k vam — o božiči bode tega osemnajst let. Videčej te v tvojej zibelci, tako blede in suho, a vendar tako ljubko s tvojimi velikimi očmi, odprlo se mi je srce in takoj sem te jela ljubiti, ti ubogi, zanemarjeni otrok! Jaz, jaz sem te uspavala v tvojej posteljici, jaz sem te ob praznikih sv. rešnjega telesa oblačila kot angelja,

sedaj v obrestovanje in poravnanje ostalega zemljišno-odveznega dolga.“

O pravni dopustljivosti poprejšnjega poplačanja zemljišno-odveznega dolga navaja potem nižjeavstrijski deželni odbor sedeče:

„Predno se predlog s števkami razjasni, uriva se nam vprašanje, ali je takojšno poplačanje zemljišno-odveznega dolga pravno dopustljivo. Na to vprašanje odgovarjati je nepogojno: da, kakor to sledi iz sledečih zakonitih določb.

S cesarskim patentom z dne 11. aprila 1851 drž. zak. št. 83 ukazale so se določbe o odveznem zakladu, ki je v poplačanje glavnične odškodnine in mejčasnega obrestovanja (prihodki rente) odveznih glavnih, za vsled zemljišne odveze razrušene dohodke.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 3. januarja.

Češki listi svetujejo grofu Taaffeju, da naj popolnem zadovolji državnozbojsko večino, kajti Nemci so z izstopom iz češkega deželnega zbora pokazali, da ž njimi ni nobena sprava mogoča. — Grof Dzieduszyski se je izjavil proti Levovskemu dopisniku „Politike“, da češko-poljska zveza se ne naslanja na vnanjo politiko. Poljaki so preverjeni, da jednakopravnost vseh avstrijskih narodov zagotavlja varnost države. Sedaj Čehi branijo svoje pravice in Poljaki jih bodo podpirali, če tudi se jim ponujajo razne koristi od nemške strani. Ko bi se se pa Nemcem krivica godila, bi je pa podpirali Poljaki.

Vnanje države.

Bolgarska deputacija ne pojde v Carigrad, ker Vuković ni mogel pregovoriti turških državnikov, da bi jo vsprejeli. Vračajoč se v Sofijo, bode se deputacija zopet nekaj dni mudila na Dunaji. — Z vsprejemom v Londonu ni nič prav zadovoljna.

Kakor se od vladne strani iz Sofije poroča, bolgarska vlada ne misli povišati davkov, kakor so poročali nekateri listi. Pomanjšala bode državne troške za bodoče leto za več kakor milijon levov. — Bolgarska vlada namerava evropske vlade opozoriti na nekatere neresnice Giersove okrožnice o Kaulbarsovej misiji in ovreči obrekovanja Burgaških, Peristiških in Slivenških upornikov, ki v spomenici, izročenej turškemu velikemu vezirju, hočejo veljati za žrtve sedanjih bolgarskih razmer, v resnici pa neso družega kakor zločinci.

Ujeti Soldatović je izpovedal, da je nameraval s svojo četo iti v Beligrad in umoriti srbskega ministerskega predsednika Garašanina ter oropati njegovo posestvo.

Angleški in francoski listi trdijo, da sta Nemčija in Rusija sklenili zvezo, ki se je podpisala sredi minulega meseca. Nemški listi pa to oporekajo, češ, da so Francozi to izmislili in poročili tudi angleškim listom, da bi tako razrušili dobre odnose mej Avstrijo in Nemčijo.

Livlandski gubernator poslal je ruskemu carju poročilo, v katerem pojasnjuje, da predpravice baltijskega plemstva najbolj ovirajo porusenje baltijskih dežel. Gubernator priporoča, da bi se odpravile dotične predpravice.

Turški vladni krogi so zvedeli, da si Anglija prizadeva napraviti zvezo balkanskih držav, ki bi bila obrnena proti Turčiji. Carigradska vlada je zaradi tega v velikih skrbel, kajti dobro ve, da bi novi nemiri na Balkanu uničili turško gospodarstvo v Evropi. — Turško vojno ministerstvo je zaukazalo, da se bode po vojaških šolah učila ruščina.

in kdo te je obsul s sladkarijami, kadar te je bila mati kaznovala? Tako! Nihče te ne ljubi, nehvaležnica? Bi li mari ne bila oddala deset košaric, da te nesem obožavala? kajti,“ deje Celina vsklonivši se, „imela sem dovolj ljubimcev in ne najslabših! a morala bi bila ostaviti tebe. Ali bi mari brez tebe bila ostala v službi pri tvojih stariših? Ne govori torej, da te nihče ne ljubi, zlo dekle!“

„Da, Celina moja, ti me imaš rada!“ vsklikne Antoinetta, katerej so bile oči postale rosne, ter se zažene svojej služabnici okolo vratu. „Ti me imaš zelo rada, a ti si jedina!“

„Čemu pa ti je treba še drugih?“ odgovori Celina ter jo poljubi na čelo. „Sicer ti je pa gospod Ormancey vrl in dober prijatelj.“

Antoinetta porogljivo nabere usteca.

„Evonyme!“ pravi. „Res, on je čestokrat prav vrl; nekaj časa kratkočasila sem se skušaje, da bi se zaljubil v me.“

„Ali, dete drago!“ veli Celina usrjena.

„Nič ne skrbi,“ nadaljuje Antoinetta, „njegov srce ni v nevarnosti. Preveč nagnenij zajedna biva v njem: cvetice, ptice, knjige — jaz pa hočem biti ljubljena neomejeno. Sicer pa Evonyme

Grški državniki so posebno odlikovali srbskega specialnega odposlanca polkovnika Topalovića, ki je zastopal kralja Milana, ko se je grški kraljevi naslednik proglasil polnoletnim. Kralj mu je podelil veliki križ Spasiteljevega reda in priredili so mu na čast banket v kraljevi palači. Polkovnik Topalović razgovarjal se je večkrat z ministerskim predsednikom Trikupisom o vnanjej politiki zlasti o bolgarskem vprašanju.

Angleški ministerski predsednik nikakor ne more dobiti novega finančnega ministra. Zategadelj se že govori, da bode morda skušal pregovoriti lorda Churschilla, da bi zopet ustupil v ministerstvo. Ko bi se mu to tudi posrečilo, bi s tem težave ne bile odpravljene, kajti najbrž bi potem odstopili nekateri drugi ministri in lord Salisbury bi moral premeniti svojo notranjo in vnanjo politiko. Lord Churchill nekda zahteva, da odstopi sedanj minister vnanjih zadev lord Iddeleigh, drugače on ne stopi znova v ministerstvo. Ustop Churchillov v ministerstvo bil bi začetek radikalnih reform, kakeršne pa nič kaj ne ugajajo konservativcem. Lord Churchill hoče, da se odpravijo razne visoke plače in sinekure ter radikalno preustroji vojna uprava. Na ta način misli privarovati na leto nič manj nego deset milijonov funtov. Da odprava sinekur mnogim konservativcem ne prija je naravno. Pri vojnem in pomorskem budgetu bi se lahko mnogo prištedilo. Dosedaj se je mnogokrat kupavalo orožje, ki ni bilo za nikako rabo, ravno tako tudi več novih ladij ni zadostovalo vsem zahtevam. Preskuševalci orožja so podkupljivi, založniki pa brezvestni. Treba tedaj strožje paziti, da se take zlorabe ne bodo nadaljevale. V korist narodu hoče lord Churchill najmočnejši korporaciji „City“ odvzeti pobiranje mitnine od premoga in vina. Nadalje zahteva Churchill reformo lokalne uprave v liberalnem zmislu. Ko bi Salisbury privolil v vsa ta zahtevanja, bi se zameril mnogim konservativnim kolegom, katerim bi nove reforme odvzele lepe dohodke. Ti bi več ne podpirali njegove vlade, ki bi potem najbrž pala. Lord Salisbury bode moral poskusiti vladati brez Churchilla, ako bi pa ne imel v zbornici več večine, pa odstopiti. Razpust parlamenta bi mu itak nič ne koristil, ker bi volitve zanj gotovo neugodno izpale, ko bi proti vladnim kandidatom agitoval tudi Churchill s svojimi pristaši.

Francoski konjski trgovci kupujejo konje po Jütlandiji in danskih otokih. Nakupili so jih nekda že jako veliko. Nemški listi v tem vidijo pripravlanje Francije za vojno, zlasti oficijoznim ja vest jako ugaja, da ložje dokazujejo potrebo pomnoženja vojske.

Dopisi.

Iz Gorice 29. decembra. (Deželni zbor. — Podporno društvo. — Božičnica.) Deželni zbor goriški imel je 22. t. m. dve seji ter je šel potem na počitnice, katere bodo trajale do dne 10. januarja l. 1887. Tvarine obravnaval je v poslednjih sejah mnogo, toda večidelj le domače, tedaj zunanjemu svetu indiferentne. Najvažnejše točke so bile: o peticijah, da bi dežela pomagala staviti most čez Sočo iz Podgore v Stračice, o katerih je poročal poslanec Dottori z nasvetom, naj se odstopijo deželnemu odboru, ki ima nalogo to zadevo natanko preštudirati in potrebno ukreniti; o pravih naše gluhomence, ki so bila in najbrž tudi bodo še povod velikim preprirom ter so bila izročena v pretres odseku 7 udov; načrt postave o raznamovanji poljskih in družih zapriseženih čuvajev, ki je bil vsprejet tudi v tretjem branju; načrt postave, po kateri naj bi dežela posodila 382.400 gl. posestnikom v tržiški ravani, da bi jo karalizovali,

tudi ni mož, o katerem sanjam. Ponosei značaj, kakor ulit, z železno voljo, katere bi ves svet ne mogel upogniti, a bi se vendar udajala najrahlejšem namigu mojega mezinca — to je muž, katelega bi jaz mogla ljubiti.“

„To bi bila bela vrana, hčerka moji. Sveta mati božja! Tvojega očeta slišim v hlevu. Tukaj čenčam s tabo, kosilo pa še ni gotovo!“

V istini je tisti, o katerem je govoila, svoj dohod javljal z melodijo lovske pesnice, zvižgajoč jo na vse grlo. Kazalo pa je, da še noče priti noter. Kot skrbljiv gospodar mislil je gospot de Lisle najpoprej na hrano svojih živalij, potem stoprav nase; prvi njegov hod vedel ga je k trojici krasnih izvodov svinjskega rodu, radujočih se posebne pozornosti njegove, in katerih on nikdar ni imenoval drugače kakor tovariše. Iz hleva odmeval je njegov nizki glas, in odgovarjalo mu je grozno kruljenje.

Nekaj trenutkov pozneje se kuhinjska vrata naglo odpro in gospod de Lisle se pokaže na pragu. Nosil je kamižolo reberčastega baržuna, lokolenke in bel klobuk. „Celina“, pravi, „kadar to večerja za tovariše gotova, užgi svetilnico ter prinesi kotel v hlev.“

(Dalje prih.)

ki se je oddal odseku 7 udov v pretres. To delo bode stalo blizu milijona goldinarjev, a bode le nekaterim posestnikom in tržiškemu okraju v korist.

Naše bralno in podporno društvo imelo je dne 19. t. m. občni zbor, ki je bil obilno obiskovan, obravnavale so se navadne društvene zadeve in ne kateri novi predlogi, katerih pa občni zbor ni vsprejel. Potem vršila se je volitev novega odbora. Na predlog jednega društvenika izbran je bil predsednikom z vsklikom dr. Anton Gregorčič. Zbor je vsprejel ta predlog jednoglasno in živahnim odobrovanjem v znamenje, da je bil s poslovanjem gospoda predsednika jako zadovoljen. Skoro jednoglasno voljeni so bili potem po listkih prejšnji odborniki z malimi spremembami, kar svedoči, da je dosedanji odbor svojo dolžnost storil. Nadejamo se, da bode za naprej odbor isto tako marljivo delal v prosep tega jako važnega društva. Posebno veselje moramo izraziti na tem, da sta vsprejela volitev gospoda denarničar in podpredsednik, ki sta si stekla za predsednikom največ zaslug za to društvo v minolem letu; brezdvoybeno se potrudita tudi v novem letu, da izvršita svojo nalogo dobro in v občo zadovoljnost.

Nekaj povsem novega uvelo je vodstvo slovenskega otroškega vrta in dekliške šole v našem mestu, namreč božičnico, ki je bila lani v resnih šolskih prostorih, a letos v dvorani naše čitalnice. Že lansko leto se je o tej priliki izražala želja, naj bi se vršila prihodnja božičnica v čitalnici, ker so bili šolski prostori za to pretesni, letos se je ta želja spopolnila. To je bilo tudi potrebno, kajti še velika in obširna čitalnična dvorana ni zadostovala, da bi vsprejela stariše, dobrotnike, čestilce naše nežne mladine, dvorana je bila v vseh prostorih prenapolnjena. Veselica pa je bila tako prestrežna, tako izvrstno urejena in tako izborna, da mora biti izvestno vsakemu žal, ki se je ni udeležil. Kaj takega res ne bi bili pričakovali in srčno čestitamo učiteljicam k tolikemu uspehu. Ako bode koncem leta učni uspeh le deloma v razmerji s tem, bode pač ta zavod, katerega vzdržujejo Goriški Slovenci z mnogimi žrtvami, uzoren in v veliko veselje vsem onim, ki svojo deco vanj pošiljajo in onim, ki zanj plačujejo.

Iz Roža v Korotanu. 1. januarja. (Izv. dop.) „Vsem je gotovo že znano, da se poučuje okolu 50 Rožanov v petji. Ogromne težave so nam ovirale začetkoma delovanje. Kdor iz lastne skušnje dozna sad sedanjih ponemčevalnih šol v Korotanu bode lahko uvidel, koliko truda stane poučevanje. Nemški znajo vsi dobro čitati. A kaj to pomaga, če umemo le par besedic? Vender slovenski, svoj materni jezik znajo prav malo brati. A kdo se bo ten-u čudil, ko v šoli celih dolgih osem let le jedino zveličavna nemščina vlada. Le v prvih mesecih prvega leta se kažejo otročičem slovenske črke in potem dajo slovenščini slovo na veke. Tako se časi spreminjajo. Slavni slovenski vojvode so nekdanj v Korotanu stolovali, a nam potomcem kmalu več ne bo prostora. — Daje je naše ljudstvo ubogo, premožnejši le preradi obračajo plašč po vetru in ravno ti so naši kruti in surovi nasprotniki. Doslej je mankalo tudi potrebne podpore. A spomnili smo se, da stanujejo onostran Karavank mili naši bratje, ki bodo nam v naši potrebi gotovo na pomoč priskočili. Prosil sem torej v imenu naših pevcev „Sokola“. In podpora res ni izostala. Iskrena hvala vsem gospodom Sokolom, ki so se blagovoljno za nas potrudili! A i drugod ni ostala naša prošnja glas upijočega v puščavi. V prvi vrsti se moramo zahvaliti č. g. dr. Vošnjaku in „Glasbeni matici“ v Ljubljani. Nadalje sta se nas spomnila tudi vrli gospod dr. Plantan, c. kr. notar v Zatičini, in g. Gr. Einspieler, mestni kaplan v Celovci. Posebno razveselila nas je pa pošiljatev blage domorodkinje gosp. Tratnikove. Vsem imenovanim še jedenkrat najtoplejša zahvala! A zaman bi bil ves trud, ko bi ne bili našli tako unetega gospoda ko je Fr. Bergman, farni oskrbnik v Roži. On je prava duša vsemu društvu. Vse je prevzel ta blagi gospod brezplačno, čeravno ga pri nas v Korotanu morda vse drugo nego čast in priznanje čaka. Taki rodoljubi so vse časti vredni.

Rožan v imenu pevcev.

Domače stvari.

— (Dnevni red VIII. seje deželnega zbora kranjskega) v Ljubljani dne 4. januarja 1887. ob 10. uri dopoldne. Branje zapisnika VII. deželnozborske seje dne 30. decembra 1886. Naznanila deželnozborskega predsedstva. Deželnega

odbora poročilo o dovršeni gradnji Kopačniške ceste. Porčilo finančnega odseka k prilogi 40 o navstvih deželnega odbora glede razširjenja prisilne delavnice, o dotičnih protipeticijah in o raznih naredbah glede tega zavoda. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji kupčijske in obrtne zboraiče v Ljubljani glede tega, kakšna dela je opravljati prisiljencem. Ustno poročilo finančnega odseka o proračunu zaklada prisilne delavnice za leto 1887. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji Frančiške Drenik za podaljšanje odgojnih doneskov njenim trem nepreskrbljenim otrokom za prihodnja 3 leta. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji društva „Narodna Šola“ za podporo. Ustno poročilo finančnega odseka o pogozdovanji Krasa na Kranjskem. Ustno poročilo odseka za letno poročilo o letnem poročilu deželnega odbora in sicer o §. 4. „Deželne podpore“, o §. 5. „Občinske zadeve“ in iz §. 11. o „Doneskih zavarovalnic za požarne namene“. Ustno poročilo finančnega odseka o porabi izrednega kredita 18.000 gld dovoljenega v ta namen, da se popravijo v jeseni l. 1885. v političnem okraji Radovljiskem po vremenskih nezgodah na javnem imetji napravljene poškodbe, in o napravah, izvršenih v to svrhu, da se ohranijo nekatere vasi tega okraja po povodnji preteče jim nevarnosti. Ustno poročilo finančnega odseka zastran popravljanja poslopij in nakupa gospodarskega orodja in živine za deželno vino- in sadjerejsko šolo na Grmu. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji županstva Kranjska gora za podporo za napravo mostu čez Savo pri Gojzd-u. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji županstva Gorje zavolj podpore za zgradbe ob Savskih bregovih pod Korenom.

— („Glasbeni Matici“) dovolil je finančni minister pl. Dunajevski 300 gld. podpore še za l. 1886., za kar gre osobito zahvala našemu poslancu g. Hrenu.

— (Magistratnim svetnikom) imenovani je bil v zadnji tajni seji mestnega zbora Ljubljanskega v priznanje njegovih velikih zaslug dosedanji magistratni tajnik g. Zamida. Prav iz srca čestitamo!

— (Premeščeni) je c. kr. notar g. Josip Kavčič iz Komna v Gorico.

— (Duhovske zadeve.) Goriški prvostolni prošt dobil je od papeža dovoljenje, da sme nositi ob slovesnih prilikah mitro — G. Ludovik Kumar, kaplan v Štjaku, premeščen je v Biljano; g. Fr. Ceket ostane v Štjaku.

— (Slavno poštno ravnateljstvo) se prosi, naj pouči svoje uradnike na železnici od Celja do Pragerskega, kje leži obveznani „Ljutomer“, da ne bodo več pošiljali dopisnic namesto v Ljutomer na Štajerskem v Leitmeritz na Češkem. Od c. kr. pošte se sme zahtevati, da nastavlja na Spodnjem Štajerskem uradnike, ki znajo nemški in slovenski.

— (Silvestrova veselica) čitalnice Ljubljanske bila je živahna, kakor druga leta. Občinstva bilo je mnogo in vspeh, katerega glavni del je bil odločen vojaški godbi, se je dobro izvajal. Posebno obnesel se je komični prizor „Vienska poskušnja“ (gg. Trtnik, Štamcar, Pajsar in Pateroster). Loterija naklonila je nekaterim prav lične dobitke, po pozdravu o polnoči (g. Trstenjak) pa je bilo splošno novoletno čestitanje, katero naj bi se vsem uresničilo.

— (Lep prizor) bil je včeraj pri Švicariji. Srne, ki sedaj stalno bivajo v Tivolskem gozdu približale so se na par korakov Švicariji in si radovedno ogledale, kaj Ljubljanska gospoda dela. Ogled jim menda ni ugajal, kajti srnjak in obe srni vrnili so se kmalu v svoje varno zavetje.

— (Nezgode.) Mraz je pritisnil in drsanje se je živahno pričelo, kakor na Kérnu, tako tudi pod Tivoli. Na Kérnu udrl se je včeraj led in mlace gospice, ki so si upale predaleč, in redar, ki jim je pritekel na pomoč, bili so nekaj časa v jako neugodnem položaji. K sreči ni ta nezgoda, kakor čujemo, imela zlih nasledkov. — Predvčerajšnjim zadela je jednaka nezgoda zaljubljeno dvojico ter ohladila za par trenutkov ljubezni ogenj. — Konji gospé pl. Gariboldijeve splašili so se včeraj dopoldne na mestnem trgu, a pod „trančo“ so jih ustavili in dami sta izstopili ter šli peš domov.

— (Na Dunaji) živeč slovenski gostilničar gospod Jakob Kruljač podaril je 20 gld. akad. društvu „Sloveniji“ v to svrhu, da se položi temelj ustanovnemu fondu za „Podporno društvo slovenskih dijakov na Dunaji“. Isti požrtvalni

narodnjak izjavil je tudi, da dobi slovensk dijak prišedši na Dunaj brez izdatne podpore, prvih osem dnij pri njem stanovanje in hrano. S tem blagim činom storjen je prvi korak za „Podporno društvo slovenskih dijakov na Dunaji“, katero ustanoviti je prepuščeno najbližnji bodočnosti. Gospodu Kruljaču pa, kateri pri vsakej priliki radodarno odpira svojo roko v podporo „Slovenije“, zahvaljujemo se najprisrčneje na blagem daru. Bog ga živi še mnoga leta.

— (Samomor.) Ustrelil se je danes zjutraj ob 1/27. uri v sv. Petra vojašnici podčastnik 17. pešpolka baron Kuhn, z imenom Olschnegger, rodod Korošec. Nastavil si je puško pod vrat, ter jo z ного sprožil. Bil je takoj mrtev. Uzrok samomoru je baje ta, da je bil obsojen na več časa v zapor v vojašnici.

— („Savinjski Sokol“) ima dne 6. t. m. svoj občni zbor v Mozirski čitalnici. Odbor vabi člane, da se polnoštevilno zborovanja udeležijo, ker je gotovo vsem do tega, da se društvo razcvita in širi, da bode njegov razvoj ravno tako sijajen, kakor je bil njega pričetek.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 3. januarja. Ljudski pevec Seiler zabodel pevkinjo Guschelbauer, ker njegovih zaljubljenih ponudeb ni hotela uslišati.

London 3. januarja. „Times“ pišejo: Na nujno prigovarjanje Hartingtona in Chamberlaina bode Göschen najbrže prevzel državno zakladništvo. V tem slučaju ustopila bi baje tudi dva liberalna člana gorenje zbornice v kabinet.

Pariz 3. januarja. Freycinet in Ferry pokazala voljo sporazumeti se, ker sta uvidela nujno potrebo, da se vse razne republikanske stranke zjedinijo, da Gobletu nalogo olajšajo.

Pariz 2. januarja. Goblet izjavil na nagovor meničnih agentov, da vladi ni nič znanega, kar bi opravičevalo bojazen pred vojno. Vlada odkritosrčno želi v kupčijskem in političnem oziru potrebnega miru. Res je, da vsa Evropa živi v nekakem oboroženem miru in da tako stanje vzbuja bojazen. To stanje se ne more zanikavati, a ni od vas zavisno, da preneha. Vsa vladna politika meri le na to, da se ohrani mir, a vojna je eventualnost, katere more Francoska po 15 letnem naporu za ukrepljenje svojih vojaških sil hladnokrvno pričakovati. Najboljše bomo varovali mir, ako ostanemo mirni.

Pariz 2. januarja. Predsednik Grévy vsprejel čestitke diplomatov, pri kateri priliki je papežev nuncij za predsednika in Francosko jako laskavo govoril. Grévy se srčno zahvalil in čestital diplomatom na dobrih razmerah mej Francosko in drugimi silami. Grévy izražal je tudi svoje zaupanje, da bode modrost vlad narodom na blagor podaljšala še v bodoče že 15 let trajajoči mir.

„LJUBLJANSKI ZVON.“

Gld. 4.60. (933—9)
Gld. 2.30. — Gld. 1.15.

V a b i l o

rednemu občnemu zboru

telovadnega društva „SOKOL“

v četrtek dne 6. januarja 1887. l. na sv. treh kraljev dan ob 11. uri dopoldne v dvorani ljubljanske čitalnice.

Dnevni red:

1. Nagovor staroste.
2. Poročilo tajnikovo.
3. Poročilo blagajnikovo.
4. Posvetovanje o 25 letnici.
5. Volitev odbora.
6. Posamezni nasveti.

Čestiti gospodje člani „Sokola“ prošeni so najuljudneje, da bi se blagovolili posebno zaradi važne točke o 25 letnici v mnogobrojnem številu udeležiti omenjenega zborovanja.

V Ljubljani, v dan 30. decembra 1886.

Odbor „Sokola“.

Tržne cene v Ljubljani
dné 31 decembra t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh povejen, kgr.	gl. kr.
Rež,	4 71	Surovo maslo,	90
Jedmen,	4 06	Jajce, jedno,	3
Oves,	2 92	Mleko, liter,	8
Ajda,	3 74	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	4 71	Telečje	56
Koraza,	4 87	Svinjsko	56
Krompir,	2 85	Koštrunovo	30
Leča,	11	Pišanec	45
Grah,	9	Golob	17
Fižol,	10	Senca, 100 kilo	3
Maslo,	kgr. 1	Štana,	2 85
Mast,	66	Drva trda, 4 metr.	6 50
Špeh frišen,	60	mehka,	4 10

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
31. dec.	7. zjutraj	731-78 mm.	-1.2° C	sl. svz.	obl.	2-20 mm.
	2. pop.	733-73 mm.	1.4° C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	735-27 mm.	-1.0° C	sl. svz.	obl.	snega.
1. jan.	7. zjutraj	736-13 mm.	-3.4° C	sl. svz.	obl.	1-10 mm.
	2. pop.	733-62 mm.	1.4° C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	735-55 mm.	-3.4° C	sl. svz.	obl.	snega.
2. jan.	7. zjutraj	735-48 mm.	-4.8° C	sl. zah.	obl.	0-00 mm.
	2. pop.	734-67 mm.	-2.0° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	735-75 mm.	-3.6° C	sl. zah.	obl.	

Srednja temperatura 0-1°, - 2-9° in - 3-5°, za 3-0° nad, 0-0° jednako in 0-6° pod normalom.

Naznanilo smrti.

Vsem prijateljem in znancem javljava žalostno vest o smrti našega jediniga, presrečno ljubljenega

VIKTORJA,

ki je po kratkej bolezni včeraj zvečer v petem letu v Gospodu zaspal.

V Ljubljani 2. januarja 1887.

(2) **Fran in Marija Ravnikar.**

Št. 22.524.

Razglas.

Pri srečkanji 125 lozov mestnega Ljubljanskega posojila, ki se je po načrtu vršilo v 2. dan januarja 1887. leta, so bile vzdignene:

Št. 25.610 z dobitkom.	25.000 gld.
" 74.249 "	2.500 "
" 33.943 "	500 "
" 59.801 "	500 "
in št. 713, 856, 1928, 3440, 3602, 3748, 3906, 4255, 4508, 4792, 5488, 5596, 7204, 7519, 8601, 9251, 11231, 12074, 12337, 12617, 13583, 14112, 14157, 15341, 15355, 15415, 16601, 16779, 17405, 18057, 19276, 21214, 21304, 22729, 23378, 26424, 26610, 27116, 27245, 27408, 29470, 30595, 30940, 31094, 31111, 31174, 31355, 31551, 31754, 33668, 35355, 35828, 36627, 36729, 36833, 37204, 37316, 37804, 37961, 38483, 39420, 39522, 39598, 40926, 40945, 41180, 41297, 42249, 42428, 42527, 43006, 43218, 47537, 48386, 49629, 49882, 50437, 50532, 50630, 53000, 53137, 53484, 53784, 54727, 55032, 55051, 55701, 55911, 56331, 56472, 56716, 56836, 57740, 61142, 61191, 61274, 61334, 63242, 63615, 63824, 64049, 64825, 65083, 65417, 66389, 66403, 66663, 66776, 67180, 67335, 70241, 70356, 70846, 71413, 71478, 71791, 72715, 73060, 73426, 73908, 74083, vsaka z dobitkom 30 gld.	

Od doslej izžrebanih lozov neso še izplačane naslednje številke: št. 44920 z dobitkom 25000 gld., št. 1072 in 145330 vsaka z dobitkom 1500 gld., št. 26163 z dobitkom 600 gld., št. 4847 in 33724 vsaka z dobitkom 500 gld. in št. 119, 698, 740, 2643, 4683, 4934, 5024, 7192, 7840, 8005, 8166, 8284, 8317, 9424, 9462, 9550, 9840, 10034, 10840, 10981, 11785, 11793, 12517, 12518, 12651, 12875, 14101, 14583, 14987, 15200, 15243, 15715, 15931, 16466, 16845, 16872, 17429, 18077, 19128, 19365, 20138, 20177, 20182, 20214, 21260, 21730, 22574, 23013, 23069, 23209, 23354, 23394, 24071, 24494, 24575, 24609, 24669, 24863, 25187, 25247, 25549, 25560, 26624, 27506, 27941, 28076, 28619, 28845, 29534, 29685, 29751, 30116, 30459, 30507, 30622, 30789, 30983, 32364, 32490, 32542, 32742, 33237, 33304, 34010, 34175, 34184, 34203, 34404, 35014, 36078, 36349, 37967, 38179, 38209, 39891, 41741, 42673, 44448, 44632, 45148, 45247, 45578, 46508, 46725, 47478, 47963, 48143, 49207, 49924, 50615, 50825, 51429, 51794, 54114, 54531, 54859, 55139, 56284, 56428, 57534, 59459, 59594, 61486, 61652, 61993, 62004, 63097, 63113, 63178, 63425, 63659, 64345, 65195, 65442, 65497, 66495, 67068, 67173, 67939, 69135, 69766, 69977, 70662, 70515, 71272, 71376, 71646, 72574, 73819, 74077 in 74146, vsaka z dobitkom 30 gld.

Mestni magistrat Ljubljanski,
dne 2. januarja 1887.

Župana namestnik: Vončina.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Minuendo licitacija.

Krajni šolski svet v Sv. Pavlu v Savinjske dolini naznanja, da se bode dné 13. prosinca 1887 vršila minuendo licitacija za priznanje in dozidanje tukajšnjega šolskega poslopja in sicer na podlagi proračuna stavbenih stroškov v znesku 8881 gld. 55 kr.

Dražbeni pogoji, stavbeni načrt in prevdarek stroškov leže pri podpisnem načelniku na ogled.

Krajni šolski svet Sv. Pavel v Sav. dolini,
dné 30. grudna 1886.

(960-1) Anton Vasle, načelnik.

Kri čistilne kroglice

so se vselej sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobolu, navalu krvi, otrpnenih udih, skazenem žolodci, pomankanjih slasti do jedij, jetrnih in obistnih boleznih, in presegajo v svojem učinku vsa druga v reklamah toliko proslavljena sredstva. Ker to zdravilo izdeluje lekarna sama, velja jedna škatlja samo 21 kr., jeden zavoj s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. — Manj kot jeden zavoj se s pošto ne razpošilja. — Prodaja (748-8)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Tujci:
Pri 1. anu: Grof Mozanec; z Dunaja — Comuzzi, Bartoletti iz Trsta. — Waidler z Dunaja. — Dr. Precher iz Postojne. — Malek z Dunaja.
Pri 2. anu: Walheim z Dunaja. — Saschnig iz Kladna. — Gorup iz Reke. — Jelinek z Dunaja. — Derrik iz Zelenikova. — Kund z Dunaja. — Rappell iz Budimpešte. — Schmidt z Dunaja. — Turster iz Ljubljane. — Bachman z Dunaja. — Dobner iz Zagreba. — Dolm z Dunaja. — Konkla iz Celovca. — Satic iz Karlova. — Bitter iz Koseva.
Pri avstrijskem cesarju: Greisler iz Banjalke. — Herhof iz Maribora.

Dunajska borza
dne 1. januarja t. l.
(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 95
Srebrna renta	83 " 85
Zlata renta	113 " 55
5% marca renta	101 " 20
Akcie narodne banke	880 " 293
Kreditne akcije	126 " 10
London	94 1/2
Napoli	94 1/2

C. kr. cekini	5 gld. 95
Nemške marke	75
4% državne srečke iz l. 1854	131
Državne srečke iz l. 1864	168
Ogorska zlata renta 4%	104
Ogorska papirna renta 5%	93
5% štajerske zemljiške odvez. obilg.	106
Dunavske reg. srečke 5%	100 gld
Zemlj. obc. avst. 4 1/2% zlati zast. listi	124
Prior. obilg. Elizabete zapad. železnice	100
Prior. obilg. Ferdinandove sev. železnice	99
Kreditne srečke	100
Rudolfove srečke	178
	19

Blagorodni gospod Fragner, lekar v Pragi!

Dolžen sem Vam hvaležnost, ker ste mi poslali dve steklenici dr. Rosovega zdravilnega balzama. kajti od kar ga uživa moja soproga, jo več ne boli v želodci, pojenjal je krč. S tem potrjujem resnico in prosm, pošljite mi še 6 steklenic dr. Rosovega zdravilnega balzama proti poštnemu povzetju.

Mihael Miklavčič, h. št. 44, občina Hum, pošta Rogatec.
Častiti gospod Fragner! Jaž, Matevž Zukal iz Strabencie na Moravskem naznanjam, da je dr. Rosov zdravilni balzam mojej ženi, ki je bolela za krčem v želodci, pomagal, da je krč popolnoma nehal. Dal sem ga nekaj nekej ženski, ki bolela za padavico, pa tudi nji dobro dene; prosim tedaj, pošljite mi ga še 5 steklenic.
Matevž Zukal, v Strabencieah na Moravskem.

Hitra in gotova pomoč boleznim v želodci in njih posledicam. Vzdržanja zdravja

obstoji jedino v tem, da se vzdrži in pospešuje dobro prebavljenje, kajti to je glavni pogoj zdravja in telesne in duševne kreposti. Najboljše domače sredstvo, da se prebavljenje uravna, da se pravo mešanje krvi doseže, da se odstranijo sprideni in slabi deli krvi, je užje več let splošno znani in priljubljeni

dr. Rosov zdravilni balzam.

Izdelan je iz najboljših, krepično zdravilnih zelišč jako skrbno, upliva uspešno pri vseh težavah pri prebavljenji, osobito pri slabem apetitu, napetji, bljevanji, telesnih in želodčnih boleznih, pri krčih v želodci, pri prenapolnjenji želodca z jedmi, zastinjenji, krvnem natoku, hemeroidah, ženskih bolečinah, pri bolečinah v črekih, hipohondriji in melanholiji (vsled motenja prebave); isči oživlja svo delavnost prebave, napravlja kri zdravo in čisto in telesu dá zopet prejšnjo moč in zdravje. Vsekd tega svojega izvršnega upliva je zdaj gotovo in priznano ljudsko domače sredstvo postal in se splošno razširil.

Na stotine pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na frankirane dopise na vse kraje proti poštnemu povzetju svote.

Svarjenje!

Da se izogne neljubim napakam, zato prosim vse p. t. gg. naročnike, naj povsod izrečno dr. Rosov zdravilni balzam iz lekarn B. Fragnerja v Pragi zahtevajo, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes, ako so zahtevali samo zdravilni balzam, in ne izrečno dr. Rosovega zdravilnega balzama.

Pravi dr. Rosov zdravilni balzam

dobi se samo v glavnej zalogi izdelovalca B. Fragnerja, lekarna „k črnemu orlu“ v Pragi, Ecker der Spornergasse Nr. 205-3.

V Ljubljani: G. Piccoli, lekar; Vilj. Mayr, lekar; Eras. Birsohitz, lekar; Jos. Svoboda, lekar; J. pl. Trnkoczy, lekar. V Postojini: Fr. Baucaroloh, lekar. V Kranju: K. Savnik, lekar. V Novem Mestu: Don. Rizzoli, lekar; Ferd. Haika, lekar. V Kamniku: Jos. Močnik, lekar. V Gorici: G. Christofoletti, lekar; A. de Gironcoli, lekar; R. Kürner, lekar; G. E. Pontoni, lekar. V Idriji: Josip Wardo, lekar. V Ogletji: Della Damaso, lekar. V Trstu: Ed. de Leitenburg, lekar; G. Prendini, lekar; G. B. Foraboschi, lekar; Jak. Serravalto, lekar; Anton Suttina, lekar; Karol Zanetti, lekar.

Vse lekarnne in večje trgovine z materialnim blagom v Avstro-Ogrskeji imajo zalogo tega zdravilnega balzama.

Pražko domače mazilo
zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Ako se ženam prsa vnamejo ali strdijo, pri bulah vsake vrste, pri turih, gnojnih tokih, pri črvu v prsi in pri robitanji, pri zlezah, oteklinah, pri izmaščenji, pri morski (mrtvi) kosti, zoper revmatične oteklina in putiko, zoper kronično vnetje v kolenih, v rokah, v ledi, če si kdo nogo spahne, zoper kurja očesa in potne noge, pri razpokanih rokah, zoper lišaje, zoper oteklino po piku mrčesov, zoper tekoče rane, odprte noge, zoper raka in vneto kožo ni boljšega zdravila, ko to mazilo.

Zaprite bule in oteklina se hitro ozdravijo; kjer pa ven teče, potegne mazilo v kratkem vsi gnojci na-se in rano ozdravi. — To mazilo je zato tako dobro, ker hitro pomaga in ker se po njem rana prej ne zaceli, dokler ni vsa bolna gnojica ven potegnena. Tudi zabrani rast divjega mesa in obvaruje pred snetou (črnim prisadom); tudi bolečine to hladilno mazilo pospeši. — Odprte in tekoče rane se morajo z mlačno vodo umiti, potem še le se mazilo nanje prilepi.

V škatljicah po 25 in 35 kr. (252-15)

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejše sredstvo znano, odstrani naglušnost, in po njem se dobi popolno že zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gld. av. velj.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.